

MALE DROBNE POZORNOSTI

Zopet je leto naokoli in veseli december je že vstopil skozi naša vrata. Z njim so prišli bela snežna odeja, ki je prekrila sledi jeseni, veselje in smeh otrok, obdarovanje ter seveda tudi prazniki. Ti pa so v današnjem času precej drugačni, kot so bili nekoč.

Danes ob nazivih Miklavž, Božiček, Dedek Mraz pomislimo na ... hja, na darila vendar! A včasih ni bilo tako. Ko je prišel čas Božička, otroci niso samo čakali in se spraševali, le kaj jim bo ta prinesel, le kakšno ogromno darilo jih čaka.

Za velika moža, kot sta Božiček in Dedek Mraz, običajno ni bilo daril, jih je pa zato obiskal Miklavž. Ponavadi je otroke obdaril s suhim sadjem, kot so suhe slive, jabolka, hruške, in s kakšnim koščkom potice, ki je je bilo le za okus. Darila so bila skromna, vendar podarjena z ljubeznijo.

Ob božiču se je vsa družina zbrala ob skromno pokriti mizi, a jih to ni motilo. Misel, da je družina skupaj, jim je na obraz risala zadovoljstvo in nasmeh. V bližnjem gozdu so poiskali smreko in jo skupaj z mamo ter očetom doma tudi okrasili z vato, ki so jo zmečkali na koščke, ta pa je na smrekci izgledala kot sneg. Malokje so jo krasili tudi piškoti. Iz lesa so izdelali jaslice in jih postavili pod okrašeno smreko. In da je bilo vzdušje nepopisno, so v številnih in številčnih družinah prepevali božično-novoletne pesmi.

Danes pa ... »Danes je v ospredju praznovanj pogosto le zunanja forma in pridobitniški odnos do simbolnih predmetov in dogajanj, povezanih s praznovanji. Izgubilo se je bistvo, globlji namen, ki je v ozadju praznikov. Ostala je le tradicija kot zunanja oblika praznovanja. Marsikomu je tak dan le priložnost za zabavo in veseljačenje.« Ko bomo pripravljeni razumeti globlji pomen praznikov, se bo tudi naš odnos do praznovanje spremenil. Upam, da bo to kmalu, drugače ne vem, kam jadra ta naš svet.

Na srečo pa se pri nekaterih že prebujata poseben, globlji odnos do praznikov. Ljudje v tem skomercializiranem in materialističnem svetu ponovno iščejo smisel v majhnih stvareh, v stiku s sočlovekom ... To je lahko čas, ko se lahko zares srečamo drug z drugim in si podarimo trenutek. To je lahko čas za razmislek o sebi. To je lahko čas, da pomislimo tudi na druge. Žal jih je veliko, ki nimajo te sreče, da bi v krogu svoje družine preživeli božični večer, da bi v miru in veselju dočakali najdaljšo noč v letu in v sreči novo leto.

Tudi na naši šoli, Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja Celje, namenjam božično-novoletnim praznikom posebno pozornost. Dijaki se pri urah slovenščine urimo v pisanju božično-novoletnih voščil, da bodo le-ta slovnično in jezikovno pravilna, pa tudi domiselno napisana. Voščilnice pa po navadi izdelamo kar sami. Letos smo poskrbeli tudi za predvajanje božično-novoletnih voščil na televizijskem zaslonu na hodniku. Vsak razred je prispeval deset božično-novoletnih voščil, dijaki G-2. c-razreda pa so poskrbeli tudi za božični bazar in na stojnici ni manjkalo novoletnih vizitk, venčkov, piškotov, jasic ... Zbrani denar pa bodo porabili za maturantsko ekskurzijo. Domiselno, kaj?! Na zadnji šolski dan v letu pa ponavadi poskrbimo tudi za domiselno božično-novoletno prireditev. In tudi na okrasitev šole nikoli ne pozabimo. Vsako leto prepričamo z novimi nenavadnimi okraski in čudovitimi smrekami. Ena izmed letošnjih smrek, okrašena z bučkami iz mozaikov, ki smo jih dijaki izdelali sami pri praktičnem pouku, je letos razstavljena tudi v City Centru v Celju.

In kaj prazniki pomenijo meni osebno?

Spet pridem do mnenja, da sem se včasih teh praznikov veselila mnogo bolj kot sedaj. Ta čar praznikov se skozi moje odraščanje vedno bolj izgublja. Že res, da za božič vedno okrasimo smreko in da se zbere cela družina, tudi za Miklavža in Božička kakšno darilce prispe k meni v naročje, vendar je včasih to veselje bilo veliko bolj izrazito. S starši in sestro smo skupaj okrasili smreko, zunaj napeljali lučke in tudi notrajnji prostori so dobili svoje okraske, ki sva jih s sestro izdelali sami. Vse smo počeli skupaj, sedaj to vedno počne en sam, le redkokdaj kdo komu priskoči na pomoč. Še kakšni dve leti nazaj smo novo leto vedno pričakali skupaj - vso sorodstvo in tudi družinski prijatelji smo se zbrali pri babici doma in občudovali novoletne ognjemete. Lani pa smo se od starega leta poslovili vsak

zase.

Če združim vse misli skupaj, ko primerjam praznike včasih in danes pridem do zaključka da so ti izgubili svoj pomen in da bi bilo dobro da vsak pri sebi dobro razmisli, kaj lahko sam naredi da prazniki zopet oživijo in pridobijo izgubljeni čar.

Vesna Pertinač, Šolski center Celje, Srednja šola za gradbeništvo in varovanje okolja